

intenzita podpory žákovské tvořivosti a rozvoje pozitivního vnímání sebe sama. Méně pozornosti bylo v početnějších třídách věnováno aktivitám podporujícím výchovu ke zdraví, zvláště činnostem, které souvisejí s BOZ.

Na rozdíl od ZŠ byl nepatrně **vyšší podíl cizinců** zjištěn v méně početných třídách. Ani v těchto třídách však nebylo uplatňování různých forem a metod výuky k podpoře rozvoje funkčních gramotností dostatečně využito. Výjimkou byly dílčí aktivity k rozvoji ČG, zejména práce s textem, vyhledávání a využívání informací.

Podíl žáků **diagnostikovaných jako mimořádně nadaní** byl velmi malý a nižší než v ZŠ (z 58 174 přítomných při sledované výuce pouze **60 žáků, tj. 0,1 %**). Porovnání s mezinárodními parametry v této oblasti je pro ČR nepříznivé, zahraniční statistiky uvádějí v odpovídající populaci přibližně 2% podíl nadaných. Práce s nimi je nepatrně lepší než v ZŠ, ale není systematická a vyhledávání talentů není zažité. Pozitivní je, že měli více příležitostí zúčastnit se různých soutěží a mimoškolních akcí.

### Třídní klima

Hodnocení školního klimatu ve třídách bylo ve srovnání s ostatními segmenty na nejnižší úrovni. Důraz na demokratické prostředí, vzájemnou komunikaci a motivování žáků k zájmu o výuku byl v cca 11 % navštívených hodin hodnocen negativně. Dobrá pracovní atmosféra byla přibližně ve 34 % navštívených hodin. Příznivější klima a vyšší zájem o vzdělávání byly zjištěny zvláště tam, kde obsah učiva respektoval *mezipředmětové souvislosti*, kde byly vytvářeny *příležitosti pro žáky se SVP a talentované*. K utváření příznivého klimatu a zvyšování zájmu o vzdělávání nejvíce přispívalo pravidelné hodnocení úspěšnosti žáků a propojování obsahu učiva s praxí a s životními situacemi žáků. Mladším kvalifikovaným učitelům se více než ostatním dařilo vytvářet prostředí otevřené vzájemné komunikace a vzbuzovat vyšší zájem žáků o vzdělávání.

### Hodnocení celkové úspěšnosti žáků ve středním vzdělávání

Česká školní inspekce indikovala úspěšnost žáků podle statistických údajů o opakujících žácích a sledovala úspěšnost žáků ve vybraných předmětech v 1. ročníku SŠ, první realizaci reformované maturitní zkoušky a postup reformy závěrečné zkoušky.

Celkový počet žáků opakujících ve všech ročnících SŠ byl 12 271, meziročně se navýšil o 9,6 %. V uzavřeném školním roce 2009/2010 bylo poměrně stabilní rozložení neúspěšnosti mezi ročníky, podíl žáků opakujících 1. ročník byl stabilně cca 38 %, ve 3. ročníku cca 24 % a ve 4. ročníku SŠ cca 11 % z celkového počtu opakujících žáků.

Vysoké navýšení podílu neúspěšných žáků ve 4. ročníku bylo jedním z efektů společné části maturitní zkoušky. Systémy vlastního hodnocení ve středních školách reagovaly na úroveň nastavené v generální pilotáži společné části maturitní zkoušky ve školách zpřísněnou klasifikací a zvýšením školního minimálního standardu v oborech ukončovaných maturitní zkouškou.

Lépe se dařilo v profilové části maturitní zkoušky, kde byly ověřovány zejména znalosti a dovednosti charakteristické pro profil absolventa v daném oboru vzdělávání. V náběhové fázi nebyl počet povinných profilových zkoušek stanoven jednotně, byl v pravomoci ředitele školy, kteří určovali obsah a formu profilových zkoušek a jejich počet. Podle zákona byli žáci povinni konat nejméně 2 profilové zkoušky, nejvýše pak 3. V řadě škol již tento výběr simuloval budoucí přechod ke stavu podle požadavků RVP OV. V odborném školství se v přípravě ŠVP a učebních plánů vyskytly problémy v zachování především objemu potřebných praktických dovedností v profilové části, které jsou potřebným standardem pro uznávání kvalifikace pro profesní rozvoj v kontextu uplatnění na trhu práce. Zde nastává